

tilstede her som med Hensyn til Overtrædelser af Bedtægten, og naar vi see hen til selve Straffen, saa vil man see, at der ogsaa i denne Henseende kommer et Misforhold tilstede ved at statuere, at der skal kunne gives en Advarsel for det Slags Overtrædelser, det Slags Retsbrud. Efter Næringslovgivningen skulle slige Overtrædelser straffes første Gang med Mulct fra et Minimum til et Maximum, anden Gang med en højere Bøde; men dersom det bliver anerkjendt, at slige Overtrædelser kunne straffes med Advarsel, saa troer jeg, at man vistnok kan statuere, at Advarsel vil blive Reglen som Straf for første Gang begaaet Forseelse. Man kan jo nok sige, at det skulde man dog ikke tiltrove vedkommende Politimester, at han altid vil lade det blive ved en Advarsel. Nei, han vil det heller ikke; men det vil maaffee være meget vanskeligt for ham at undgaae det; han vil altid komme i Collision i saadanne Tilfælde. Den Skyldige, som veed, at han kan slippe med en Advarsel, vil naturligtvis anvende Alt, hvad der staaer i hans Magt, for at slippe denne Gang. Politimesteren, som veed, at han er berettiget til at gjøre det, vil komme i en Collision og ialfald komme i Fristelse til at sige Ja. Jeg troer altsaa ikke, at man vil skaffe Politimagten noget Gode eller nogen Behagelighed ved at give den en saadan Ret. Advarselsystemet er egentlig først blevet indført ved Politiloven for Kjøbenhavn af 1863, og jeg har tilladt mig at udtale, at med Hensyn til disciplinære Overtrædelser er det vistnok fuldstændig begrundet; men forøvrigt veed jeg ikke, at det ellers kjendes i vor Straffelovgivning, undtagen i eet Tilfælde, som angaaer utilbørligt Samliv mellem Personer af forskjelligt Kjønn; men der er Advarselen ikke sat som en vilkaarlig Ret for Dommeren, men som en Betingelse, der skal være tilstede forud for Strafs Anvendelse. Jeg har saaledes tilladt mig at begrunde, hvorfor jeg troer, at der er en meget væsentlig Forskjel imellem de egentlige Politifager, de dem, der angaa Overtrædelser af de i Loven omhandlede Bedtægter, og andre Handlinger, der ere gjorte til Gjenstand for offentlige Politifager. Jeg troer herefter, at haade Sagen og vedkom-

mende Autoritet ville være fuldstændig vel tjente med denne Advarselsret med Hensyn til egentlige Politiovertrædelser, men at derimod hverken Sagen eller vedkommende Autoritet ville være tjente med at erholde den i den fulde Udstrækning, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale dette Ændringsforslag. — Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 2, da gaaer det ud paa, at der istedetfor Ordene „berettiget deels til“ skulde sættes: „i Bødefager berettiget til med Doms Virkning i Gjentagelsestilfælde“. Jeg har anseet det rigtigt, at der udtrykkelig blev tilføjet „i Bødefager“, fordi det ellers ikke kunde vides, om Paragraphen ikke ogsaa kunde have Anvendelse udenfor Bødefager. Der er maaffee ikke nogen Nødvendighed derfor; men jeg troer, at det ialfald er rigtigt at tilføje det, samt at der derhos maa tilføies Ordene: „med Doms Virkning i Gjentagelsestilfælde“. Det veed jeg gennem Erfaring, at, naar der ikke ved saadanne Tilbuds Modtagelse udtrykkelig tilføies, at det har Doms Virkning i Gjentagelsestilfælde, saa vil ialfald vedkommende Part maaffee staae i den Formening, at det ikke er Tilfældet, og det vil dog kunne have en meget betydelig Indflydelse, navnlig med Hensyn til Overtrædelser af Næringslovgivningen, om der tillægges en saadan Afgjørelse Domvirkning eller ikke. Jeg anseer det som usvaveligst nødvendigt, og jeg har ogsaa troet det nødvendigt, at det optages i Loven. Den anden Deel af samme Ændringsforslag, at der efter Ordene: „Fremdeles er Dommeren berettiget til at modtage den Indklagedes Tilbud om at erlægge en passende Bøde for at undgaae Dom“ skal sættes „dog ikke under Minimum af Bøden, naar dennes Grader ere lovbestemte“, har jeg anseet fornøden, fordi jeg troer, at det er fuldkomment i Overensstemmelse med Forholdets Natur og Lovgivningens Bestemmelser. Det har allerede tidligere ifølge Placaten af 12te Januar 1821 været tilladt Dommeren at modtage slige Tilbud, men de have dog hidtil behovet Amtmandens Approbation for at blive gjældende. Der har ikke været sat nogen nærmere Begrænsning derfor, men jeg har imidlertid for mit Vedkommende anseet